Kui ſul juhtund tigge naene,
Kes ööd, päwad ühte joni
Uled torrus, aeb toni.
Sedda jätta ſuitſo pärast,
Pesko pessо, tehko söki,
Pöllego ta pölled ees,
Taggand olgu külmas wees.
Seäl ta wötko kurja hüda
Pimmes käia käsſi kauda.
Agga, meie neljakeste,
Woime julgeſt jutto westa.
Pawel paris Tönnuga.
Wadder wallib *) minnuga.

*) Wallib — on Saarema ſanna, mis tähhendab: paſſib wägga heaste.

Körtſi lehmad.

Sedda ſünnib ka, et ſind ſinno emma kelel, mis ſa wägga heaste moistad, ſinno emeſe kuuldes wälja naertakſe, weel peälegi ſeks ja teiſeks ſõimatakſe, mõnni kord aitad iſſe weel tagga järrel, et luggu õige naljakas on. Pannen üht niſuggaſt tükki ſulle tunnistuſeks, kuida ſe woib ſündida.

Juhtuſin kord päew pärraſt kewwadiste pühade Liwa körtſiſt möda minnema. Körtſi Karel istus ukſe ees pingi peäl, jugges pipo. Allaſi Andres ja Kaddariko Karel ollid eiliſt joni ſeäl ſinniſt päwa piddamas ja halli kiwwiga teine teiſt lömas. Minna terretaſin ja jäin piſſut ſeiſatama. Kohhe olli jutto järg joni peäl, kelleſt körtsmikudel paljo puduſt ei olle. Selle peäle tulli Mäe körtſi Mart, kes wina järrel P. moiſa läks. Neid kahte jodikud nähhes ütles Mart: Noh Karel, kuida käsſi käib? Kas lehmad peawad omma ſanna, kas lüpſwad heaste?

Karel. Lüpſwad ka, pollegid ni ſured asjad, kui peält näitwad. Se musta-lauk on ſiiski parrem, kui ruske-lauk. Musta-lauk on kül pikkema wahhega, agga, kui ta kamab, ſiis lüpſab heaste; teine tilgub kül pea aasta ümber, annab ſiiski wähhem pima, ſegi lahjem ka, mönni kord peab pima kinni, tarrib uddara wasto köhto. Ma olleksin tedda hammu ärra annud, kui parremat ta eeſt olleksin ſanud.

Kaddarikko Karel. Se raibe laske minna wige lada peäle, ſa polle enne end petta lasnud, laske minna, mis ſa muido tähjaga tüllitſed.

, lk. 30